

schap levende, op een beperkt terrein verblijvende vogels, uitstekend zullen kennen. Een verandering in het milieu kan hun „nieuwsgierigheid" prikkelen, hen op onderzoek doen uitgaan en zoo het vleesch doen vinden, zonder dat we behoeven aan te nemen, dat de reuk hen bij het opsporen leidt.

De heer **Bouchoms** is 't meerdere malen opgevallen, dat kraaien bij de mollenval, waar een doode mol in zat, onttrokken aan 't gezicht, begonnen te graven, terwijl ze de klem, waar niets in zit, voorbij gingen. Spr. gelooft, dat de reuk wel een rol speelt.

De heer **v. Straaten** vertelt daarna een en ander over zwerfstenen uit Z. Limburg. Na enkele punten te hebben aangestipt over hetgeen bekend is omtrent het voorkomen, wijze en tijd van vervoer en omtrent de herkomstgebieden der Nederlandsche zwerfstenen in het algemeen, behandelde spreker in het bijzonder enkele Maasgesteenten, gevonden in zuivere Maasafzettingen in Zuid-Limburg. De besproken stukken werden vertoond. Vermeld worde hier alleen: gerolde blauwe vuurstenen met een diameter, varierende tusschen 15 en 20 cm, stukken jaspis en kwarstporfier en een rolsteentje van schriftgraniet.

De Voorzitter sluit hierna de vergadering.

DRUPZUILEN IN DEN ST. PIETERSBERG.

door

Ir. D. C. VAN SCHAÏK.

In het Nat. Hist. Maandblad van 29 Febr. 1940 (no. 2 van dezen jaargang) beschreef ik mijn opvatting over het ontstaan der druppen in de mergelgrotten. Sindsdien vond ik in den St. Pietersberg enkele merkwaardige steenzuilen, welke hier mede in verband staan. Het zijn uit den grond oprijzende, vierkant bezaagde of behakte kolommen, welke 2 à 3 m boven den vloer reiken en waarvan het boven einde enkele meters van het plafond verwijderd is. In het boven einde dezer „drupzuilen" bevindt zich het gat van een aardpijp en recht erboven teekent zich in het plafond de gevulde aardpijp eveneens af. De steen van deze zuilen is buitengewoon hard en heeft een heldere klank, evenals de reeds bekende, van het plafond afhangende drupblokken.

Tot nu toe vond ik drie van deze drupzuilen, twee in het gangenstelsel Slavante en een in het Zuidelijke gangenstelsel, alle drie in de nabijheid der Enci-groeve. Bij een paar was het duidelijk zichtbaar, dat ze vroeger wel gedrupt hadden, nu was er van omlaag druppelen van water uit de aardpijp op de kolom niets te bemerken.

We hebben hier zeer zeker weer te doen met het harde omhulsel van een aardpijp, dat de blokbrekers vroeger, als onbruikbaar en moeilijk te bewerken materiaal, in den vorm van een kolom hebben laten staan. Door de groote hoogte der gangen moet het bovengedeelte er af gevallen zijn. Toch is het, bij het zeer groote aantal aardpijpen, dat zich vooral in het zuidelijk gangenstelsel aan het plafond afteekent, vreemd, dat slechts bij een

Drupzuil.

Gangenstelsel Slavante St. Pietersberg.

klein aantal dezer aardpijpen afhangende drupblokken te vinden is en dat bij een nog geringer aantal de beschreven zuilen worden waargenomen. De oorzaak daarvan moet wel daarin gezocht worden, dat slechts een klein aantal aardpijpen in belangrijke mate water afvoert en ook sedert langen tijd afgevoerd heeft, zoodat zich alleen daarbij de harde omringende kalksteenlaag kon vormen. De aardpijpen waarbij dit het geval was en tot korten afstand onder het plafond doorliepen, gaven aanleiding tot het ontstaan van een afhangend drupblok, terwijl bij enkele, welke tot den vloer der gangen of nog dieper doorliepen, een kolom ontstond.

VLEERMUIZENTREK EN „HOMING"- PROEVEN IN NEDERLAND.

door

L. BELS.

Alhoewel de vleermuizentrek door vrijwel iedereen onderzoeker als bewezen wordt beschouwd, lijkt het mij toch nog wel goed, eens te wijzen op het begrip „trek". Wat verstaat men onder trek?